

ZÁKON
ze dne2013,

kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb. , kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky :

Č. I :

§ 1

Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje.

§ 2

Zákon č. 279/1992 Sb. o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje.

Čl. II :

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Důvodová zpráva – obecná část :

Zákon č. 451/1992 Sb. – tzv. lustrační zákon – nabyl účinnosti dnem vyhlášení, tj. dnem 5. listopadu 1991, a podle svého závěrečného ustanovení měl účinnosti pozbýt dnem 31. prosince 1996. Zákonem č. 254/1995 Sb. byla s účinností od 13. listopadu 1995 jeho platnost prodloužena do 31. prosince 2000. Prezident České republiky dopisem z 8. října 1995 vrátil tento zákon podle čl. 50 Ústavy České republiky Poslanecké sněmovně. Poslanecká sněmovna setrvala na vráceném zákonu usnesením ze dne 18. října 1995, uveřejněným pod č. 255/1995 Sb.

Skupina 99 poslanců bývalého Federálního shromáždění podala dne 10. března 1992 návrh, aby Ústavní soud ČSFR vyslovil, že citovaný zákon není v souladu s uvozacím ústavním zákonem č. 23/1991 Sb. k Listině základních práv a svobod (§6 odst.1), s Listinou (čl.1,2,3,4,17,20,21,26,36), s ust. zák. o čs. federaci (čl. 37 odst. 2), s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech (čl. 6 a 7) a s Úmluvou Mezinárodní organizace práce č. 111 o diskriminaci (povolání a zaměstnání). Ústavní soud ČSFR svým nálezením z 26. listopadu 1992, sp.zn. Pl.ÚS 1/92, oznámeným v částce 116/1992 Sb., sice shledal dílčí nedostatky zákona, v podstatné části však návrh poslanců zamítl.

Z podnětu Odborového sdružení Čech, Moravy a Slovenska, k němuž se připojila též Konfederace českých a slovenských odborů, se na svém 252. zasedání dne 5. března 1992 zákonem zabývala Správní rada Mezinárodního úřadu práce a zjistila, že podstatná většina ustanovení lustračního zákona je v rozporu s Úmluvou MOP č. 111 o diskriminaci (zaměstnání a povolání) a že omezení v něm obsažená představují diskriminaci založenou na politickém přesvědčení. Správní rada MÚP vyzvala vládu ČSFR, aby přijala nezbytná opatření ke zrušení nebo změně lustračního zákona. Po zániku ČSFR se adresátem doporučení stala vláda České republiky.

Zákonem č. 422/2000 Sb. pak bylo zrušeno omezení účinnosti lustračního zákona k datu 31. prosince 2000, aniž by další časové omezení bylo stanoveno.

Zákon č. 279/1992 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. července 1992 a podle svého závěrečného ustanovení měl pozbýt účinnosti dnem 31. prosince 1996. Zákonem č. 256/1995 Sb., přijatým dne 27. září 1995 byla s účinností od 13. listopadu 1995 jeho platnost prodloužena do 31. prosince 2000. I tento zákon vrátil prezident České republiky dopisem z 8. října 1995 Poslanecké sněmovně podle čl. 50 Ústavy České republiky. Poslanecká sněmovna na zákonu setrvala usnesením ze dne 18. října 1995, uveřejněným pod č. 257/1995 Sb. I u tohoto zákona došlo v roce 2000 zákonem č. 424/2000 Sb. ke zrušení omezení jeho účinnosti (původně k 31. prosinci 2000) bez dalšího omezení.

Oba tzv. lustrační zákony byly opakovaně předmětem kritiky z hlediska lidských práv ze strany orgánů Rady Evropy a některých mezinárodních nevládních organizací.

Lustrační zákony jsou v rozporu se zásadami právního státu, jsou trvale odmítány mezinárodními institucemi monitorujícími dodržování lidských práv v České republice, pominul i jejich původní smysl, a do právního řádu České republiky nepatří. Proto se navrhuje jejich zrušení.

Návrh zákona není v rozporu s ústavním pořádkem ČR a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy a právem Evropské unie.

Návrh neklade žádné nároky na státní rozpočet České republiky a rozpočty krajů a obcí.

Důvodová zpráva – zvláštní část :

§ 1 : navrhuje se zrušení zákona č. 451/1992 Sb.

§ 2 : navrhuje se zrušení zákona č. 279/1992 Sb.

čl. II : účinnost zákona je navrhována ke dni vyhlášení

V Praze 27.11.2013

Předkladatelé:

Zuzka Bebarová-Rujbrová, v.r.

Vojtěch Filip, v.r.

Stanislav Grospič, v.r.

Miloslava Vostrá, v.r.

Pavel Kováčik, v.r.